

ŘÍJEN 2015

OPUSCULUM

ČASOPIS ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY

Jubileum - 800 let.....	2
Setkání české dominikánské rodiny	3
Studijní týden v Olomouci.....	4
Společné duchovní cvičení svatý Hostýn 2015	4
Euromon 2015.....	6
Oslavy u dominikánek	8
Prázdninové ohlédnutí.....	9
Sliby sester.....	10
Geniální je jednoduché.....	11
Bl. Pio Alberto Del Corona OP.....	14
P. Benedikt František Hronek OP	16
Stálé studium	18
Světové dny mládeže 2016	19
Laická sdružení v roce 2016.....	19
Salve 2015.....	20
Nakladatelství Krystal OP.....	22
Knihkupectví Oliva.....	23

Obálka

T. Kučera (<http://www.thobias.portfoliobox.me/>)

1. str.: Růženec (S. M. Michaela Lokvencová OP)
2. str.: Narozeniny kongregace, Studijní týden v Olomouci
3. str.: Euromon 2015, 25. výročí trvání komunity sester v Praze,

Fotografie v textu

Autoři, ilustrační nebo uvedeno v textu.

OPusculum

Časopis české dominikánské rodiny
Vydává Kazatelské středisko
České dominikánské provincie

Uzávěrka příštího čísla: 15. 9. 2015

Vážení čtenáři,

s podzimem přichází čas bilancování léta a prázdnin. Ohlížíme se, co jsme prožili. Jsme rádi, že se s vámi můžeme o všechno to krásné podělit.

K letošnímu podzimu však nepatří jen pohled zpět, ale máme důvod k radosti, i při pohledu vpřed, k tomu, co nás čeká. Jubilejní setkání české dominikánské rodiny je totiž zároveň bránou do jubilejního roku celého řádu. A toto výročí není jen příležitostí ohlédnout se zpět a děkovat Bohu za všechny milosti, které v uplynulých staletích náš řád obdržel, ale jak praví otec provinciál, má sloužit „k prohloubení dominikánského charismatu v současnosti a k projevení vděčnosti za dar povolání“. To vám všem jménem celé redakce

přeje

Redakce

e-mail: opusculum@op.cz

Fr. Gabriel Malich OP (gabriel@op.cz)
S. Marie Pitterrová OP (monialesop@volny.cz)
S. M. Guzmanova Valentová OP
(guzmana@dominikanka.cz)
L. B. Nezbedová (Nezlenka@seznam.cz)
Jan Vincenc Horáček (j.horacek@centrum.cz)
Dušan Česlav Macák (ceslav@post.cz)
Jan Jáchym Beneš (jachym@op.cz)

Jubileum - 800 let

Milé sestry a bratři dominikánské rodiny,

10. října se společně setkáme už po patnácté. Letošní Setkání dominikánské rodiny v našem pražském klášteře bude výjimečné tím, že jím v naší provincii zahájíme 800. výročí založení řádu. Celořádové zahájení jubilea je stanoveno až na svátek všech svatých řádu, což je 7. listopadu. V tento den se jistě duchovně spojíme s celým řádem. Nezdá se reálně organizovat dvě setkání krátce po sobě, a proto zahájíme jubileum v naší provincii s malým předstihem. Na říjnovém setkání vám také rád představím hlavní body oslavy jubilea v naší provincii i v jednotlivých kláštěrech. Jubileum řádu nemá sloužit na prvním místě k pohledu do minulosti, ale k prohloubení dominikánského charismatu v současnosti a k projevení vděčnosti za dar povolání. Proto vás co nejsrdečněji vybízím a zvu k hojné účasti na letošním Setkání dominikánské rodiny. Věřím, že společné setkání, slavení liturgie i účast na přednáškách a rozpravách, bude pro nás všechny povzbuzením.

Těším se na setkání s vámi.

*fr. Benedikt Mohelník OP
provinciál*

Bože milosrdenství,
ve své věčné moudrosti jsi povolal svého služebníka Dominika,
aby se vydal na cestu víry jako poutník a kazatel milosti.
Se Slovem tvé sladké Pravdy v srdci a na rtech
zval Dominik první sestry a bratry, aby se k němu připojili
a vedli život kontemplativní poslušnosti ve službě svatého kázání.

Připomínáme si toto jubileum a prosíme tě:
vdechni znovu do našich srdcí a myslí
Ducha vzkříšeného Krista
a obnov nás,
abychom věrně a radostně hlásali evangelium pokoje.

Skrze téhož Krista,
našeho Pána.
Amen.

Modlitba jubilea

XV. SETKÁNÍ ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY

10. 10. 2015

dominikánský klášter

Praha

pořádá
Kazatelské středisko
České dominikánské provincie
pod záštitou provinciála
fr. Benedíkta Mohelníka OP

9:00 Růženec

9:30 Mše sv. (*fr. Dominik kard. Duka OP*)

11:00 Slovo kardinála

11:30 Dominik: řízení, spiritualita a svoboda
(*fr. Vojtěch Soudský OP*)

12:30 Anděl Páně, sexta

14:00 Slovo provinciála

15:00 Skupinky

- řízení (*fr. Gabriel Malich OP*)

- spiritualita (*sr. Marie Pitterová OP*)

- svoboda (*sr. Krista Chládková OP*)

16:00 Nešpory

Po skončení hlavního programu následuje večerní agapé.

Závazné přihlášky zašlete do **6. 10. 2015** na adresu: Jan Jáchym Beneš, Nám. Chuchelských bojovníků 11/5, 159 00 Praha 5, e-mail: sedor@op.cz. Při přihlašování uveďte své MS a zda máte zájem o společný oběd.

Studijní týden v Olomouci

V týdnu od 16. do 22. srpna proběhl v olomouckém konventu tradiční studijní týden pro bratry ve formaci, letos obohacený o přítomnost slovenských bratří studentů s jejich magistrem.

Tématem studijního týdne bylo *Využití kanonického práva ve zповědní praxi*. Přednášky vedl doc. Damián Němec OP, který přednáší kanonické právo na Univerzitě Palackého v Olomouci a spolupracuje taktéž s Právnickou fakultou Trnavské univerzity. Přednášky byly zaměřené na rozdíly mezi právní tradicí církve na východě a na západě v chápání trestu, na problematiku výhrady ve svědomí a zповědního tajemství a také na legislativní ukotvení těchto otázek v zemích Evropské unie, zvláště pak v České a Slovenské republice.

Na konci týdne bratři absolvovali exkurzi do Ostravy. Prohlédli si odstavené železářny Vítkovice, kde se rozbíhá projekt kulturního využití opuštěného průmyslového areálu. Bratři se zde seznámili s historií Vítkovických železáren, s postupem výroby železa, mohli si prohlédnout vysokou pec či navštívit expozice Malý a Velký svět techniky. Na závěr exkurze navštívili bratři rodiče bratra Ireneje Šiklara na jejich chatě, kde spolu s nimi strávili příjemné chvíle při rozhovoru.

Podle dominikani.sk fr. Gabriel

Společné duchovní cvičení svatý Hostýn 2015

V loňském roce proběhly exercicie na nádherném místě Naší Paní nad Vltavou (takové „české Assisi“). Tam, v domě pro hosty, se poprvé konaly přednášky i liturgie společně s bratry kleriky. A letos, několik dnů před slavnými sliby bratří Klimenta, Metoděje a Damiána Marie, jsme se sešli už nejen bratři z Plzně, Olomouce, Prahy

a Jablonného, ale i naši slovenští spolubratři, včetně provinciála fr. Reginalda a magistra kleriků fr. Damiána. Nejstarším účastníkem rekolekcí byl P. Jordán, který svou fyzickou aktivitou předčil mnohé jiné.

Exercitátorem se stal fr. Viliam Dóci OP, původem ze Slovenské provincie, působící ve Vídni, který byl nedávno jmenován ředitelem Historického ústavu při Angelicu. Téma bylo zvoleno vysoce aktuální: Svoboda kazatele. V několika přednáškách denně se věnoval tomuto tématu z hlediska bytí i konání. Hojně odkazy na Dantovu Božskou komedii a zvláště na listy NZ – především list Galat'anům a Římanům – ukotvily tyto přednášky na pevné skalnaté základy (srov. Mt 7.24nn).

Stalo se již tradicí, že naše dominikánské duchovní cvičení nejsou jen o dispozici a otevřenosti našich duší a těl formující aktivitě Nejsvětější Trojice a přednášejícího. Dalším významným bodem je bratrské setkání na začátku a na konci, které se bohužel ne vždy podaří zrealizovat kvůli pastoračním povinnostem. Konečně, tak jako v Poličanech, i zde byl vyhrazen prostor pro společně slavenou a pečlivě připravenou liturgii hodin.

Velmi milé bylo setkání s bratry salesiány, připravujícími se na Hostýně, pod vedením doc. P. Kaplánka SDB ThD, na věčné sliby. Mimořádným a nečekaným se stalo společné slavení mše sv. v bazilice u příležitosti slavnosti sv. Ignáce z Loyoly a následné pozvání na agapé do rezidence otců SJ. Otec jezuita, který při mši kázal, byl velmi galantní, když se ani náznakem v homilii nezmínil,

kteří inkvizitoři vylákali sv. Ignáce na oběd, který skončil jeho internací a vězením. Na agapé jsme se setkali se superiorem a dalšími kněžími SJ, především nám dobře známým prof. Karlem Říhou.

Pobyt na poutním místě sv. Hostýn v nadmořské výšce téměř 740 m byl v horkých letních dnech i nocích příjemný. Poutní dům, nedávno rekonstruovaný, je vybaven kaplí, přednáškovým sálem a jídelnou. Strava sice byla standardní, s různobarevnými limonádami, pro nás „zelináře z Olomouce“ již však poněkud nezvyklá. Vhodně zvolený program dne nabízel dostatečný časový prostor k procházkám po samotném areálu: zde bylo možno vykonat křížovou cestu a cestu světla. K návštěvám lákal i vydatný pramen výborné vody pod Vodní kaplí, muzeum, rozhledna, větrná elektrárna či pouze občerstvení.

Především v parných dnech přišla vhod zmrzlina, nanuk či malá desítka. Oblíbeným místem pro večerní procházky, kdy utíchal poutní i turistický ruch, byl hřbitov. Zde jsou, kromě otců jezuitů, pochováni mimo jiné také prof. P. Jaroslav Němec a otec arcibiskup František Vaňák.

fr. Marek

Euromon 2015

Ve dnech 2. - 7. 9. 2015 se v Krzeszowicích u Krakowa konalo v pořadí již 4. setkání převorek a delegátek klášterů regionu Europa Utriusque. Kláštery mnišek jsou v našem řádu rozděleny do několika regionů, v Evropě to je Francie, Španělsko, Itálie a Europa Utriusque, sdružující všechny ostatní evropské kláštery. Náš region je tedy národnostně i jazykově velmi rozmanitý. Patří sem dva německojazyčné kláštery ve Švýcarsku, tři německé, dva rakouské, dva portugalské, jeden irský, tři polské, naše dva české, jeden litevský, jeden norský a jeden řecký. Setkání se zúčastnily sestry z irské Droghedy, norského Osla, litevského Vilnius, švýcarského Weesenu, německého Řezna a Riste-Lage, portugalské Fatimy, rakouského Lienz a Feldkirch-Altenstadtu, z Polska ze Św. Anny, Krakowa a Radoń a z dvou českých klášterů, Znojma a Prahy.

Hlavním přednášejícím byl vikář magistra řádu fr. Vivian Boland, který nám poskytl vhodné podněty na téma itinerantia v biblickém a dominikánském pojetí. Dva dny ze svého času nám také věnoval magistr řádu fr. Bruno Cadore, který pozitivně zhodnotil spolupráci klášterů v našem regionu a povzbudil nás k jejímu dalšímu rozvíjení. U předsednického stolu nemohl samozřejmě chybět promotor pro mnišky fr. César Valero Bajo. Na začátku všechny účastníky přivítal polský provinciál fr. Paweł Kozacki. Přítomen byl rovněž promotor pro mnišky polské provincie fr. Józef Zborzył. Mezi účastnicemi byla také zástupkyně našeho regionu v Mezinárodní komisi mnišek s. Josefa z pražské komunity, která nám podala zprávu o práci komise a situaci v regionu.

EUROMON OP
KRAKOW 2015

Dominican Itinerantia
Challenge for Dominican Nuns Today.
Jubilee as Metanoia.

Dominikanische Itinerantia
eine Herausforderung für die heutigen
dominikanischen Nonnen.
Jubiläum als Metanoia.

Dominikańska Itinerantia
dzisiejsze wyzwanie
dla mniszek dominikańskich.
Jubileusz jako metanoia.

Kromě podnětného oficiálního programu jsme měly příležitost k neformálním rozhovorům a sdílení zkušeností. Velkou starostí nás všech je otázka formace, jak vstupní, tak trvalé, proto byla na pořadu jednání i spolupráce v této oblasti. Slovanská část regionu již v této záležitosti začala podnikat konkrétní kroky, jednalo se tedy i o případném rozšíření této spolupráce na celý region. Setkání bylo nejen dalším krokem k lepší spolupráci mezi mniškami, ale také krásným zážitkem fungování dominikánské rodiny. Jelikož mluvíme mnoha jazyky a ne všechny se domluvíme, byly určeny tři jazyky – angličtina, němčina a polština, které bylo třeba tlumočit. V tomto ohledu

nám pomohli sestry a bratři: Sr. Franziska Madl z dominikánské kongregace z Vídně, S. Aleksandra Zaręba z kongregace z Krakowa, fr. Maciej Złonkiewicz, který působí v Mníchově, fr. Philip McShane z Tallaght v Irsku, který zároveň plnil funkci oficiálního fotografa a polský klerik fr. Piotr Janas. Jim všem i těm, kdo nám pomáhali s technickou stránkou akce, patří velký dík.

Oslavy u dominikánek

25. výročí trvání komunity v Praze

V roce 1989, kdy kongregace sester dominikánek slavila 100 let od svého založení, existovaly v naší zemi tři velké konventy (Broumov, Kadaň, Litoměřice) a tři menší domy (Podivice, Brno, Jablonné v Podještědí).

Po roce 1989 kongregace postupně obnovovala činnost, pro kterou byla založena. Už roku 1990 se sestry mimo jiné vrátily do domu v Černé ulici v Praze a po jeho rekonstrukci v něm začaly provozovat domov mládeže pro středoškolačky. A tomuto účelu slouží až doposud.

Letos je tedy tomu 25 let, co po roce 1989 začala působit komunita sester v Praze. Je to sice malé, ale významné výročí a sestry se rozhodly jej jaksepatří oslavit. Pozvaly všechny sestry, bratry i současné a bývalé zaměstnance na předposlední srpnový víkend (22. - 23. 8.) do Prahy, protože, jak říká s. Michaela OP, představená pražské komunity, „jsou všichni nedílnou součástí kongregace a bez jejich podpory a modliteb by se neudálo na Černé tolik dobrého, jak to dnes vidíme.“

Setkání proběhlo v pěkné atmosféře sesterství a bratrství a ve vděčnosti Hospodinu za Jeho požehnání a dílo, které skrze nás tvoří. Středobodem celého setkání byla děkovaná mše svatá v kostele sv. Jiljí u bratří dominikánů, kde hlavním celebrantem byl P. Savio Řičica OP, který se všemi sdílel i oběd v restauraci „U Seminaristy“.

Odpoledne pak přišli na kávu do Černé ulice i bratři Cyril a Damián Maria Škoda společně s bratrem Hyacintem OPraem ze Strahova. Bylo nás v naší malé kuchyni hromada, ale "s odřenými židlemi" jsme se vešli :) Děkujeme, že jste během těch krásných 25 let spolu s námi ušli kus cesty a byli nám dobrými přáteli a oporou. Spolu s vámi a s pomocí Boží, která nás nikdy neopustila, chceme šlapat dál ...“ dodává sestra Michaela.

Narozeniny kongregace

12. září oslavila Česká kongregace sester dominikánek narozeniny.

V den, kdy s církví slavíme jméno Panny Marie, bojovnice za spásu duší, přijelo roku 1889, z rakouského Gleisdorfu do Olomouce-Řepčína 7 sester dominikánek, které zde založily komunitu. Její první převorkou se tehdy stala Matka Rajmunda Jindrová, kterou ctíme jako naši zakladatelku.

Na konci 19. století zatoužilo několik žen žít zasvěceným životem v Kazatelském řádu. Formaci dostaly v rakouském klášteře sester dominikánek. Den jejich návratu

do Olomouce-Řepčína – 12. září 1889 – je pro nás dnem založení nového společenství sester dominikánek v českých zemích. Nejednalo se o kontemplativní klášter, ale o činné sestry, které se chtěly v duchu odkazu sv. Dominika věnovat službě a apoštolátu.

Na tento letošní zářijový svátek se sjela většina sester do svého kláštera ve Střelicích u Brna. Oslavovalo se modlitbou, společným sdílením, dobrým jídlem, prací i zpěvem u táboráku.

Děkujeme Vám všem, kteří jste s námi, všem sestrám, bratřím, příbuzným, přátelům, dobrodincům a pamatujeme na Vás ve svých modlitbách.

Maria, Matko vítězná, oroduj za nás!

Prázdninové ohlédnutí

Poslední červencový týden jsme byly já a s. Roberta spolu s 19 dětmi a 7 dalšími vedoucími na táboře v Heřmanově. Zázemí nám dělala krásná nově opravená fara, ve které jsme prožili spoustu naplňujících chvil. Tábor, přezdívaný Nabíječka, se nesl v duchu Otčenáše. Každé ráno jsme začínali tématkem na Otčenáš a každý den jsme končili drobným hodnocením uplynulého dne, kdy jsme si v kruhu sdělovali, co se nám ten den povedlo, za co chceme poděkovat nebo za co se omluvit. Na tyto momenty jsme se snad všichni nejvíce těšili. Během týdne jsme si užili spousty her, legrace, ale hlavně sebe navzájem. Čekal nás výlet, stopovaná, noční hra, pečení chleba, bubnování v kruhu na 30 bubnů, táborák, večerní talentová show, stínové divadlo a mnoho dalšího, a vrcholem byla animovaná mše svatá s otcem Jiřím z diecézního centra Mamre. Také jsme zde přivítali několik návštěvníků, mezi jinými se za námi přijely podívat i s. Dominika a s. Vojtěcha OP, přivezly nám spoustu radosti a také mnoho dobrého na zub.

Na konci tábora jsme si připravili pro rodiče dětí asi hodinový program s promítáním a předváděním toho, co se během týdne dělo. Rodiče přijeli všichni, maminky napekly buchty a společně jsme prožili něco nepopsatelného, na co budeme ještě dlouho vzpomínat.

Tábor byl pro nás pro všechny velkým obohacením jak duchovním, tak lidským.

Srdečně zveme všechny na příští rok. Fotky z tábora si můžete prohlédnout na našem FB.

s. Guzmanova OP

Sliby sester

Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj. (Iz 43,1)

S radostí v srdci oznamujeme,
že v Roce zasvěceného života,

20. září 2015 při mši svaté v 11:30

v chrámu sv. Václava v Křižanově

*Mgr. Bc. Eva Jana-Pavla Dominiková ze Vsetína
Marie Terezie z Lissieux Švarcová z Plzně*

složily první sliby do rukou představené
Sekulárního institutu Díla blažené Zdislavy
a jeho spirituála P. Antonína Krasuckého, OP

Sestra Vladislava Terezie Grauová z Postřelmova
obnovila své sliby na další rok

*Mgr. Iva Hojková z Českých Velenic
Mgr. Věra Burešová z Kůrovic*
vyslovily své rozhodnutí pokračovat ve druhém roce kandidatury

V tento den všechny sestry Díla blažené Zdislavy
slavnostně obnovily své doživotní sliby.

Pokorně prosíme o modlitbu za vytrvalost v povolání
a za splnění vůle Boží v našem životě.

Lenka Bernadetta Nezbedová

Rozpis pravidelných setkání sester v roce 2015 - 2016

- 10. 10. Setkání České dominikánské rodiny Praha
- 17. 10. Eucharistický kongres Brno
- 22. 11. Ruda nad Moravou - 14:00 - Putování ostatků sv. Votěcha
- 28. 12. Moravec
- 30. 1. Olomouc
- 27. 2. Plzeň
- 2. 4. Olomouc
- 21. 5. Praha
- 11. 6. Jablonné v Podještědí
- 3. 7. Bohdíkovo

Převzato z <http://zdislavky.wbs.cz/>

Geniální je jednoduché

Když jsem byla malá, nutila nás babička modlit se růženec. Aniž by nám cokoli vysvětlila, museli jsme si kleknout na studenou podlahu u postele a odříkávat věty, které nám nic neříkaly. Kdo protestoval, dostal pár facek. Předpokládám, že i babička sama byla k modlitbě růžence jako dítě takto vedená. Nevím, co by na tento způsob výchovy řekli pedagogové, ale já jsem do třiceti let měla k růženci silný odpor. Možná, že jste na tom byli v dětství lépe, ale svou cestu k růženci si stejně musí najít každý sám. Ta modlitba totiž vůbec není hloupá.

Kdysi jsem napsala statistický program. Při prohlížení kódu jsem některé části vyškrtala a některé nakonec hodně zjednodušila, takže se program velmi zkrátil, ale fungoval stále dobře, protože vše podstatné v něm zůstalo. Když jsem se o tom bavila se svým šéfem, pronesl tehdy větu, kterou si pamatuji dodnes: „To je tím, že všechno geniální je vlastně naprosto jednoduché.“ Naplno se to dá vztáhnout na Boha. Tomáš Akvinský mnoho stran Summy věnuje otázce Boží jednoduchosti. Ale už tehdy mě napadlo, že se to dá vztáhnout taky na modlitbu růžence.

Je tak jednoduchý, že se ho naučí odříkávat i malé dítě, a nepotřebuje k tomu žádné pomůcky. Nakonec člověk má deset prstů, takže si prostý růženec nosí všude s sebou. Nepotřebuje žádné knihy, a přitom se mu odvíjí před očima celé následování Krista v patnácti verších (nebo dvaceti, přidáme-li růženec světla). Růženec zůstává jako poslední možnost pronásledovaným křesťanům vězněným pro víru, kterým jinak v kriminále vzali úplně všechno. Růženec je prostý a zároveň tak bohatý, že se ho mohou modlit sotva vyučení spolu s docenty a profesory školenými v teologii.

Já se modlím růženec dominikánským způsobem. Při slovech „Bože, shlédni a pomoz!“ se v duchu sjednocuji se svatým Dominikem, Tomášem Akvinským, Kateřinou Sienskou, Anežkou z Montepulciana, bl. Hosannou a všemi bratry a sestrami z dominikánského řádu, živými i mrtvými. Pak následuje Sláva Otci. Celá moje existence má jedinou příčinu a jediný cíl: Slávu Nejsvětější Trojice. Jakmile si uvědomím, že stojím před Boží Tváří, začíná z hloubi mé duše vyvěrat radost jako pramen vody živé. Radost, kterou mi nikdo nemůže vzít, protože není mým vlastnictvím. Radost, o které tuším, že je to jedno z Božích jmen.

Pak hned pokračuji modlitbou Páně. Člověk, který se právě obrátil, postupuje v duchovním životě od konce otčenáše. Nejdříve prosí, aby ho Bůh zbavil zlého, a neuváděl do pokušení. Pokouší se odpustit svým bližním a prosí o chléb vezdejší. Teprve potom se propracuje k odezdání se Bohu a prosbě o příchod Božího království, které je na začátku. Kristus, který přišel od Otce a jehož pokrmem bylo konat Boží vůli, začíná přáním, aby bylo posvěceno Boží jméno. Které každý z nás každým svým hříchem, nevěrností, nechutí a odporem neustále znesvěcujeme. Pro Krista byla Boží sláva, Bůh, na prvním místě. Přijď království tvé a všechno bude, jak má být!

Růženec je jako přístav, ze kterého vyplouváme na cestu za Kristem, většinou s nákladem slz. Jednotlivé zdrávasy jsou rytmické jako příliv a odliv. V horkých dnech je představa šplouchajícího moře velmi osvěžující. Zdravas, Maria, milostiplná, voda stoupá, při slově Ježíš vyšplouchne vlna až na břeh a zase klesá, až po hodinu smrti naší. Rytmus zdrávasů uvede duši do klidu, o který se často marně během dne snaží. Myšlenky utichají, starosti usínají, mysl se obrací k Bohu. „Ztišil, zklidnil jsem své srdce. Jako dítě v klíně matky, jako dítě zkonejšené, ztichla ve mně duše má (Ž 130).“ A jak je to vlastně s Marií? Máme občas sklony ji zbožšťovat, myslet si, že když byla Bohorodička a celý život blízko Kristu, tak její svatost byla úplná hračka. Bylo to tak opravdu? Maria nebyla Bohočlověk, byla jenom člověk jako my, i když počatá bez poskvrny dědičného hříchu. Byla mladá a zasnoubená za Josefa. Je myslitelné, že by mladá zasnoubená dívka netoužila po chaloupce se zahrádkou a kopcem dětí? Její představy o budoucnosti byly jistě stejné jako u ostatních dívek, které se chtějí vdávat. Pak přišel anděl Gabriel a oznámil jí, že Boží představa o jejím životě je docela jiná. To se přece stává i ostatním lidem, že jim Bůh udělá čáru přes rozpočet. Matkou Krista mohla být jen jediná dívka, ale kolik jiných dívek si myslelo, že se vdají, a Pán je pak povolal do kláštera? Nebo naopak chtěly do kláštera, ale komunisti tak zamíchali osudem Církve, že se nakonec vzdaly a vdaly. A třeba pak Pán povolal až někoho z jejich dětí. Záleží vždycky na tom, jak tu čáru přes rozpočet přijmeme.

Maria je v nebi největší, protože na zemi byla nejmenší. Nikdy si jediným slovem nepostěžovala, že se její sny nenaplnily, to by se o tom jistě evangelista Lukáš zmínil. Dokázala svoje sny vyměnit za Boží plány s obdivuhodnou pružností.

Dobře, řeknete, ale je to Maria, je to matka Kristova, to je přece obrovská důstojnost. To je něco jiného než my. Vzpomeňte si, jak přišla do Kafarna, protože chtěla svého syna vidět a promluvit s ním. On nejen nevyšel před dům, ale řekl: „Kdo je má matka a kdo jsou moji bratři? Každý, kdo činí vůli mého Otce v nebesích, to je můj bratr, má sestra i matka (srov. Mt 12, 46-50).“ Jiná matka by se po těch slovech urazila, zašla k notáři a syna vydělila. Ale Maria o všem „uvažovala ve svém srdci“ (srov. Lk 2, 51). Jak bychom asi reagovali na jejím místě my?

V liturgii hodin se v jedné modlitbě říká: „Bože, dej, ať správně chápeme, že kříž už není potupou a hanbou, ale ukázala se v něm tvá nekonečná moudrost a láska.“ Zvykli jsme si dívat na Kristův kříž jako symbol vítězství (In hoc signum vinces), už pro nás není potupou. Ale potupa a hanba je pro nás stále křížem, a velkým. Proč Bůh dopouští, abychom byli tupeni? Proč Kristus sám osobně dopustil potupu své matky? Jistě o tom mnoho uvažovala. Co jí asi proběhlo hlavou? Věděla, že jí její syn Ježíš velmi miluje. To, co řekl, nebylo proto, aby jí ublížil, i když někteří lidé okolo to tak mohli chápat. Potupa by to byla za předpokladu, že matka je více než syn. Za normálních okolností nesmí být syn drzý vůči matce. Ale my víme, a Maria si toho sama byla dobře vědoma, že její Syn je mnohem víc než ona, matka. V tuto chvíli mluvil jako Syn Boží. Pro Boha je otcem, matkou, bratrem, sestrou každý, kdo ze srdce touží konat Boží vůli. A chtěla Maria konat Boží vůli? Ovšemže chtěla. Proto si to promyslela a v pokoji, bez roztrpčenosti odešla.

Maria je velická tím, že je nejmenší z nás všech. Ti nejmenší budou v Božím království těmi největšími, hned po Matce Boží. Pětadvacet let jsem zasvěcena Panně Marii. Pětadvacet let ji poznávám a pětadvacet let víc a víc žasnu.

V olomoucké katedrále visí obraz Krista, který vypadá, jako by seděl na trůnu. Ale je do půl těla obnažený, na hlavě má trnovou korunu a ruce na klíně jsou spoutané. Spoutaný, bezmocný, a přece Král! Jak to odporuje naší představě Krista Krále! Kříž, myslí si někteří, to byla přece jen taková krátká epizoda, to už je pryč, teď přichází roky věčnosti, kdy se bude kralovat. Ale co když kralovat s Kristem znamená nechat si spoutat ruce a nasadit trnovou korunu? Není Kristova koruna potřísněná krví pro Boha-Otce šperkem nesrovnatelně větší ceny než zlato a diamanty? A neřekl snad Ježíš Petrovi „jiný tě přepáše a povede, kam nechceš (Jan 21, 18)“? Boží úhel pohledu na věci je docela jiný než náš. Pán Ježíš to sám vysvětluje: „Vy jste zdola, já jsem shůry (Jan 8, 23).“ Při pohledu shůry všechno vypadá docela jinak. Víme, že do nebe nevede jiná cesta, než je Golgota a kříž. Ale ten kříž si představujeme tak nějak důstojně. Třeba jak obklopeni milující rodinou statečně trpíme a umíráme na nevyléčitelnou nemoc. Hezký motiv pro barokní obraz. Skutečnost bývá dost jiná. Tělo rozežrané rakovinou je ošklivé a páchne. Nebo nás ve stáří čekají pleny, to je velký kříž pro dosud soběstačného člověka. Možná nás Bůh vystaví pomluvám a nepravdě, která nám spoutává ruce. Jen Bůh ví, co nás čeká. Bez Boží milosti by do nebe nedokázal dojít nikdo z nás.

Na konci růžence říkám Pod ochranu tvou se utíkáme. Co pro mě znamená Mariina ochrana? Neznamená to naději, že mě nepřejede auto, že najdu zaměstnání nebo že mi zdraví bude sloužit až do konce života. To jsou věci, které pro Boha vůbec nejsou podstatné. Znamená to, že v bouřích života se ukryju pod Mariin plášť, černý dominikánský plášť, kde už je mnoho jiných bratrů a sester. Znamená to, že mám v nebi připravený příbytek, že Bůh se mnou počítá, i kdyby mě lidé zavrhli. Maria je pro mě tou, která mě zadrží, když se vydám špatně, která mě podrží, když budu klesat, která mě popostrčí, když budu váhat, která se se mnou posadí u cesty, když už nebudu moct jít dál.

Velkým šířitelem růžence byl dominikán Alan de la Roche, od něhož pochází známá legenda, že Panna Maria podala růženec svatému Dominikovi. Taková vidění jsou ošidná, může se do nich vnést mnoho z osobnosti vizionáře nebo nemusíme najít správný výklad. Z historie víme, že v době Dominikově se modlily mariánské hodinky, růženec vznikl až později, dlouho po Dominikově smrti. Ale co když Dominik v tom vidění zastupuje celý dominikánský řád? Pak by to vidění dávalo dobrý smysl – Panna Maria dává dominikánům do rukou růženec jako zbraň. Místo meče. A z historie víme, že v bitvě u Lepanta i jindy se ukázalo, že je to zbraň velmi účinná.

Jitka Hosana Štěpánková

Bl. Pio Alberto Del Corona OP

Při audienci 17. 9. 2014 sdělil papež František kardinálovi Angelu Amatovi, prefektovi Kongregace pro blahorečení a svatořečení, že uznal zážrak uzdravení připisovaný příměluvě ctihodného fr. Pia Alberta Del Corona OP. Tím otevřel cestu k jeho blahorečení.

Fr. Alberto se narodil v Livornu 5. července 1837. Jeho rodiče, Giuseppe a Ester Bucalossiovi, měli skromné obuvnictví a Alberto byl jejich 4. a posledním potomkem.

Ve věku 17 let požádal Alberto otce o svolení, aby se mohl zasvětit duchovnímu životu. V roce 1854 byl přijat do řádu v dominikánském klášteře svatého Marka ve Florencii a v následujícím roce oblékl řeholní roucho. Řeholní sliby složil v roce 1855 a na kněze byl vysvěcen v bazilice svatého Marka ve Florencii 5. února 1860. Společně s Piou Elenou Bruzzi Bonaguidiovou byl 8. května 1872 přijat na audienci papežem Piem IX. Při této příležitosti udělil Svatý otec Albertovi apoštolské požehnání a také osobní imprimatur k založení „Asila“ na Via Bolognese ve Florencii a kongregace Dominikánských sester hlasatelek v Duchu svatém. O několik měsíců později byl fr. Alberto zvolen ve Florencii převorem kláštera svatého Marka. Po necelých třech letech, 3. ledna 1875, byl vysvěcen na biskupa v kostele svatého Apolináře v Římě a jmenován biskupem koadjutorem u San Miniata, kde působil po dalších 32 let. Po smrti zdejšího sídelního biskupa se stal jeho nástupcem a 18. biskupem na tomto stolci.

V roce 1906 kvůli závažným zdravotním problémům zaslal papeži Piu X. svou rezignaci. Ten ji ovšem odmítl. Namísto toho ustanovil arcibiskupa z Pisa Maffi administrátorem diecéze San Miniato. Ale v následujícím roce byl arcibiskup z Pisa Maffi jmenován biskupem San Miniata, zatímco biskup Del Corona byl ustanoven titulárním arcibiskupem Sardicy.

Jeho zdravotní obtíže však pokračovaly. Dne 10. srpna 1912 obdržel fr. Alberto poslední pomazání a o pět dní později, 15. srpna 1912, na den Nanebevzetí Panny Marie, ve věku 75 let zemřel.

Pochován byl na hřbitově Misericordia ve Florencii a jeho hrob se stal okamžitě pro věřící poutním místem. Dne 12. října 1925 bylo jeho tělo přesunuto do krypty kláštera jeho duchovních dcer na ulici Via Bolognese ve Florencii. V roce 1942 započala diecéze San Miniato s procesem jeho kanonizace.

V únoru 2001 byly jeho ostatky v rámci kanonizačního procesu zkoumány za přítomnosti kardinála Josého Saraivy Martinse, prefekta Kongregace pro blahorečení a svatořečení, 4 biskupů, 15 kněží a dalších hodnostářů.

Papež František dne 9. října 2013 ocenil jeho hrdinské ctnosti. Vzhledem k uznání zázraku připisovanému jeho přímluvě pak jeho duchovní dcery doufali v jeho brzké blahorečení. Tyto sestry se prostřednictvím nejrůznějších akcí a programů dlouhodobě věnují hlásání jeho hrdinského života, ctností a učení. V tom jim nedocenitelnou pomoc poskytl fr. Antonio Cocolichio, OP.

V sobotu 19. září blahorečil fr. Alberta při slavnostní ceremonii v San Miniato kardinál Angelo Amato, prefekt Kongregace pro blahorečení a svatořečení.

Zdroj: <http://www.op.org/en/content/beatification-pio-alberto-del-corona-op-0> a <https://www.youtube.com/watch?v=7FuKS4ePcCo>

Překlad Dušan Mačák

P. Benedikt František Hronek OP

Před 70 lety byl ve 38 letech v Terezíně umučen P. Benedikt František Hronek OP. Narodil se 12. února 1907 v Kloukách (dnes Kluky, o. Písek). Jeho rodiče, František a Anna, rozená Adámková, se vzali v roce 1894 a žili v Olešné. Z jejich manželství vzešlo více než deset dětí, ne všechny se však dožily dospělosti. František se narodil v domě svých prarodičů v Kloukách, kde jeho maminka právě meškala na návštěvě. Kmotrem při křtu byl jeho strýc Josef Adámek.

Obec Podolí, kam v letech 1913–1921 chodil do obecní školy, farně příslušela ke kostelu v Bernarticích, a proto žáci podolské školy bývali během školní docházky slavnostně biřmováni v bernartickém kostele, byť jinak Olešná patřila pod chřeštovický kostel sv. Jana Křtitele na poušti. A tak zde byl 4. června 1918 biřmován kaplanem Tomášem Lexou i František. Za kmotra mu šel krejčí Josef Hronek, jeho starší bratr.

Františkova hluboká víra byla formována v prostředí silně věřící katolické rodiny, která byla aktivně zapojena i do náboženského života obce. „Teta Hronková“, jeho maminka, byla jednou z těch, kdo vedly či organizovaly každoroční májové pobožnosti. Jeho otec vedl v Olešné lidovou stranu. Roku 1921 začal František Hronek studovat na Arcibiskupském gymnáziu v Praze. Studia však ukončil předčasně na konci šestého ročníku. Dospěl k rozhodnutí vstoupit do řádu dominikánů. Přijat byl dne 21. srpna 1927 v Praze a 31. srpna téhož roku byl poslán do noviciátu v Olomouci. Po složení jednoduché profese 29. září 1928, zde začal studovat na řádovém učilišti. Věčné sliby složil 29. září 1931 a 29. června 1933 byl o osmé hodině ranní v arcibiskupské kapli v Olomouci vysvěcen na kněze. Primiční mši sv. slavil v Praze u sv. Jiljí 2. července 1933 za účasti rodičů, sourozenců, přátel, krajanů a rodáků z Olešné a okolí.

V kněžské službě působil v různých dominikánských klášterech v Čechách i na Moravě. Hned po studiu v Olomouci pobyl krátce v Praze u sv. Jiljí a v Litoměřicích. V roce 1935 přešel do kláštera ve Znojmě, kde se stal pak od září výpomocným vojenským duchovním správcem. Od 13. června 1936 působil jako konventuál v Uherském Brodě, kde od 1. prosince 1937 vykonával funkci kooperátora. V prosinci 1938 přešel do Plzně, kde vyučoval náboženství na třech školách. Posledním působištěm otce Benedikta byl od roku 1942 opět klášter v Uherském Brodě. Kromě běžných kněžských a řeholních povinností se zde staral o sdružení III. řádu sv. Dominika, aktivně působil i jako duchovní rádce v Jednotě Orla. Byl také hudebně talentovaný, v jeho pozůstalosti se dochovala řada jeho varhanních skladeb. Jako autor přispíval menšími články i do časopisů Neděle a Růže dominikánská.

Benedikt Hronek velmi rád kázal a jeho kázání byla oblíbená a hojně navštěvovaná. Svými přímočarými a často odvážnými texty zcela jistě tehdy vzbuzoval pozornost německé tajné státní policie, což se mu nakonec stalo osudným. Příkladem jeho

odvahy a statečnosti je třeba úryvek z kázání, které pronesl u kaple v Rastorech dne 5. července 1941 u příležitosti svátku sv. Cyrila a Metoděje: *„Každá lidská stavba se rozpadne. Jen nikdy ne budova naší víry, která sahá od země až do nebes. Protože je to dílo Boží, protože ji stavěl nejlepší stavitel Ježíš Kristus. Protože je vystavěná na skále a její kameny jsou spojeny drahocennou maltou, krví Ježíše Krista a krví milionů svatých mučedníků. A proto také ti, kdo se do ní utíkají, najdou v ní bezpečný útulek a klidně mohou odpovědět na malicherné rány nepřátel, kteří rozbíjejí o ni stále svá čela: marné vaše proti nám jsou vzteky! Nezhynie rod, jenž věřit neustane!“*

Během působení v klášteře v Uherském Brodě byl otec Benedikt pozván do Prahy, aby od 1. do 31. května 1944 kázal v kostele Panny Marie před Týnem. Jeho vlastenecká a nebojácná kázání byla hojně navštěvovaná věřícími, ale bohužel i udavači. Dle svědectví jeho bratra Bohumila Hronka jej udal ruský emigrant Vasil Ravigiděvič, kostelník kostela sv. Klimenta. 11. května byl otec Benedikt vyzván úředníkem gestapa, aby se druhý den dostavil k výslechu. Bratr Bohumil na něho naléhal, aby uprchl z Prahy a ukryl se, což však Benedikt odmítl s tím, že žádný generál z boje neutíká, leda zbabělec.

Dne 12. května 1944 byl Benedikt na gestapu zatčen a po výsleších v Pečkově paláci a věznění na Pankráci 23. června poprvé deportován do Terezína. Z Terezína mohl svému bratru tajně psát, v dopisech se mj. zmínil o tom, že mu trýznitelé kladou za vinu, že z kazatelny schvaloval atentát na Heydricha. Zpět na Pankrác se 19. září dostal patrně kvůli tomu, že dozorcí objevili zápisník, který si Benedikt v Terezíně psal. Podruhé byl do Terezína transportován 10. října 1944.

Martin Nosek SJ a další spoluvězni popsali Benedikta Hronka jako duchovně velmi silného člověka, který i přes obrovské tělesné utrpení stále dodával všem okolo naději, poskytoval jim duchovní útěchu a v největší bídě se dovedl rozdělit o poslední kousek chleba. Vyzdvihl jeho hlubokou víru pod zdánlivě prostými slovy a jeho statečnost a nebojácnost při projevování náboženského citění před trýzniteli.

K okolnostem smrti otce Benedikta Martin Nosek SJ uvádí, že dne 6. ledna 1945 spolu s jinými vězni zametal Benedikt silnici v pevnosti. Byla mu zima, a tak se šel bez dovolení ohřát do konírny. Zde jej našli bachaři, kteří navíc při jeho tělesné prohlídce u něj objevili tajně doručенý dopis, patrně od matky. Po surovém zbití byl za trest uvržen do tzv. *dunkelu*, malé cely bez světla a topení. V lednovém mrazivém počasí byl navíc zbaven teplého šatstva a deky. V těchto surových podmínkách byl vězněn více než měsíc. Na následky týrání a celkového prochladnutí pak 11. února 1945, o šesté hodině ráno, na svátek Zjevení Panny Marie v Lurdech zemřel. Jeho tělo bylo spáleno.

Prezident republiky dr. Edvard Beneš dne 16. února 1946 vyznamenal P. Benedikta Hronka Československým válečným křížem 1939 in memoriam. Na svátek Nanebevstoupení Páně, 30. května 1946, bylo toto vyznamenání předáno jeho matce Anně Hronkové pplk. Macháčkem u pomníku padlých na návsi v Olešné.

Podle knihy Jitka Křečková a kol.: Olešná v průběhu dejin, upravil JB

Stálé studium

Milí bratři a sestry,

zvu Vás na naše plánované setkání stálého studia, podzimní termín (sobota před slavností Ježíše Krista Krále), letos bude dne

21. listopadu 2015 v Praze.

Téma letošního roku je **Jubileum řádu kazatelů**. První přednášku letos na podzim bude mít *fr. Dominique-Benoît de La Soujéole OP*, vyučující dogmatickou teologii na univerzitě ve švýcarském Fribourgu, na téma **Řeholní profese**.

Časový plán dne bude takto (změna vyhrazena):

7.00	ranní chvály s hodinkou četby + rozjímání (pravděpodobně již v zimním chóru)
cca 8.10	Snídaně
9.00 – 12.00	přednášky s diskusí
12.20	sexta (pravděpodobně již v zimním chóru)
12.30	oběd, po něm rekreace

po rekreaci společný program (organizuje fr. Pavel Mayer)

poté možnost osobních setkání nebo odjezdu

18.00 růženec, 18.30 konventní mše sv., po ní nešpory, vše v kostele; pak večere.

Nahlášení jmen účastníků, prosím, kvůli stravě nejpozději **do úterý 18. 11. 2014**, dále jména bratří, kteří by chtěli ubytování (s upřesněním, od kdy do kdy) také do úterý 18. 11. 2014 [prefektu pro hosty – hosty.praha@op.cz](mailto:hosty.praha@op.cz).

Vezměte si s sebou, prosím, české breviáře.

Prosím a žádám představené, aby umožnili a zajistili účast bratří.

Dopolední program je otevřen i ostatním členům dominikánské rodiny.

Těším se na viděnou.

fr. Damián Němec OP
regent studií

Světové dny mládeže 2016

Předprogram s dominikánskou rodinou u nás

Milí bratři a sestry z dominikánské rodiny,

jedním z přání poslední provinční kapituly bylo, abychom pro účastníky, kteří jsou spojeni s dominikánskou rodinou, připravili předprogram Světových dnů mládeže, které proběhnou v polském Krakově od 25. do 31. července 2016. Proto již delší čas pracuje na tomto úkolu tým apoštolátu mládeže. Rýsuje se velice zajímavý program. Začínali bychom v Praze 19. července, poté pokračovali poutí do Staré Boleslavi 23. července a celý předprogram bychom končili 25. července v Olomouci. Odtud by se poté odjíždělo společně do Krakova. Více podrobností naleznete již brzy na facebooku: *Do Krakova s dominikány*. Velikým plus celé akce je, že předprogramu se spolu s námi zúčastní i velká skupina francouzské dominikánské mládeže.

Chtěl bych vás poprosit, abyste již nyní informovali mladé lidi ve svém okolí, s kterým jste v kontaktu a povzbudili je k účasti na našem předprogramu.

Přihlášky (do Krakova i na předprogram) budou v nejbližší době dostupné na <https://www.signalny.cz/>.

Díky moc.

*fr. Pavel Maria OP
promotor pro apoštolát*

Laická sdružení v roce 2016

Rádi bychom vám rovněž připomněli akce plánované Laickým sdružením na rok 2016, které si už nyní můžete poznamenat do diářů. Příští rok nás čeká:

Setkání formátorů: 29. 4. – 1. 5. 2016, Kašperské hory (<http://domusmaria.cz>).

Setkání dominikánské rodiny: 15. 10. 2016

Kapitula LSsD: 12. – 13. 3. 2016

Jan Jáchym Beneš

Salve 1/2015 – od člověka k člověku

V tomto čísle revue Salve, které vychází z konference Od člověka k člověku, jež proběhla v Hradci Králové v březnu 2014, klademe do centra naší pozornosti skutečnost služby a z mnoha různých úhlů se zde snažíme poukázat na to, jak se prostřednictvím svobodné lidské angažovanosti ve prospěch ostatních vyjasňuje tvář člověka. Chceme si povšimnout toho, že v jevu, který ve výše naznačeném smyslu můžeme označit slovem služba, dochází zvláštním a jedinečným způsobem k setkání člověka s člověkem.

Množství rovin, ve kterých se může zmíněné setkání člověka s člověkem prostřednictvím fenoménu služby odehrávat, pak odpovídá množství přístupů, jimiž

se články tohoto čísla ke skutečnosti služby vztahují. Kromě filozoficky a teologicky laděných textů se mezi příspěvky objevují také pojednání zaměřená kulturně-antropologicky či psychologicky. Některá jsou pak v úzké souvislosti s tématem čísla orientována přímo na teorii sociální práce. To vše odpovídá skutečnosti, že člověk se prostřednictvím služby může setkávat jednak se specifickým způsobem vlastního bytí i s tajemstvím jeho ukotvení v sebesdílení trojediného Boha; může se zde však konfrontovat i se svou duševní výbavou, se způsoby svého prožívání a chování, s kulturní, sociální a dějinnou dimenzí své existence.

<http://salve.op.cz/archiv/od-cloveka-k-cloveku-12015/jan-hojda-sluzba-jako-cesta>

Z obsahu:

Jan Hojda: Služba jako cesta

Tomáš Machula: Význam milosrdenství pro pojetí člověka

Michal Opatrný: Povolání sociálního pracovníka a jeho klienta být člověkem

Ctirad V. Pospíšil: Překrývání křesťanské a humanitní motivace k sociální a charitativní činnosti

Jakub Sirovátka: Služba jako odpověď na etický nárok druhého člověka

František Burda: Metasociální pozadí kulturního fenoménu služby

Lucie Kolářová: „Od hříšníka k hříšníku“

Jana Karlová: Služba jako archetypický dotyk symbolického světa

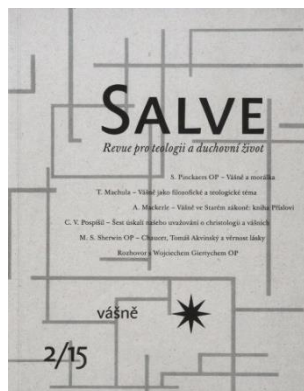
Jan Bierhanzl: Myslet pro druhého

Petr Mikoška: Freud, Rogers a nesvobodný klient

Helena Tampierová: Literatura jako služba

Cena: 80 Kč

Salve 2/2015 – vášně

Druhé letošní číslo revue *Salve* je věnováno vášním. Právě proto, že ledaskdo může považovat toto téma za zprofanované a pokřivené, je dobré se nad ním zastavit a promyslet je v jeho plnosti a bohatství. Zasahuje totiž řadu důležitých oblastí, jako jsou filozofie, teologie, morálka, psychologie či antropologie, a v neposlední řadě také duchovní život. Připustíme-li, že vášně v různých podobách patří k lidskému životu, je třeba je co nejlépe integrovat do našeho chápání člověka, a to způsobem, který vychází z takto obsáhlého porozumění problému osvětleného vírou. Z dějin jsme dobře poučení o tom, kam až může vést potlačování a přehlížení aspektů, které jsou úzce svázány s lidskou přirozeností.

Smyslem tohoto čísla *Salve* není jen příspěvek k hlubšímu výkladu a případnému porozumění určitému teologickému problému. Jakožto revue také „pro duchovní život“ je jejím cílem pomoci i k lepší orientaci člověka v jeho spiritualitě. Napětí, které mnohdy pocítujeme mezi zdánlivou neovladatelností vlastních vášní a tím, co bychom s ohledem na svou vůli a rozum chtěli, by nemělo vést k frustraci a rezignaci na vnitřní duchovní růst. Cesta posvěcování vášní a jejich integrace do celosti bytí nasměrovaného k Bohu je výzvou, která člověka v jeho jednotě těla a ducha neosekává a neochuzuje, ale spíše ukazuje na možnosti spojení sil, které možná dosud působily nezávisle na sobě, a třeba i proti sobě. Cena, kterou je třeba za duchovní radost, která z toho plyne, zaplatit, je ovšem jednoznačná – je jí sobectví. Příležitostí k tomu, abychom se ho zbavili, máme ovšem neustále nepřeborné množství. Naskýtá se vždy, když se setkáváme s Druhým, a tím je nejen v každém okamžiku Bůh, ale v Kristu je to i každý bližní.

<http://salve.op.cz/archiv/vasne-22015/editorial-22015-vasne>

Z obsahu:

Tomáš Machula: *Vášně jako filozofické a teologické téma*

Adam Mackerle: *Vášně ve Starém zákoně: kniha Přísloví*

Ctirad V. Pospíšil: *Šest úskalí našeho uvažování o christologii a vášních*

Servais Pinckaers OP: *Vášně a morálka*

Irenej Šiklar OP: *Integrace vášní podle sv. Tomáše Akvinského*

Michael S. Sherwin OP: *Je-li to láska: Chaucer, Tomáš Akvinský a věrnost lásky*

Je třeba hrát vášnivě. Rozhovor s Wojciechem Giertychem OP

Milan Nakonečný: *Pojetí vášně v neotomismu a v akademické psychologii*

Lukáš Fošum OP: *Ekonomie vášní. David Hume, Alasdair MacIntyre a Tomáš Sedláček*

Cena: 80 Kč

Nakladatelství Krystal OP

Krystal OP, Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 224 237 750

<http://krystal.op.cz>; e-mail: krystalop@volny.cz

Nakladatelství Krystal OP publikuje teologickou, duchovní a filosofickou literaturu. Je svázáno s dominikánským řádem a sídlí v pražském dominikánském klášteře. Nakladatelství se snaží, stejně jako řád bratří dominikánů, sloužit slovem k poznání pravdy. Navazuje na prvorepublikovou dominikánskou edici stejného jména.

Tomáš Akvinský: **O andělech (I) v Teologické sumě**

První svazek dlouho očekávaného nového překladu Teologické sumy se věnuje andělům (ST I, q. 50–64). Otázky tohoto svazku se týkají substance andělů, jejich vztahu k materii a místu, jejich poznání a vůle, zkoumají jejich stvoření a dokonalost, ale i zlo viny a trest démonů.

brož., 228 str., 260 Kč

Tomáš Akvinský: **O andělech (II) v Teologické sumě**

Druhý titul nové řady doplňuje téma andělů dalšími devíti otázkami (ST I, q. 106–114). Tomáš Akvinský mezi dva soubory andělských otázek vkládá jiné téma, a proto i český překlad vytváří pomocí dvousvazkového vydání prostor pro další díl Sumy ve vaší knihovně.

brož., 108 str., 130 Kč

Jean Corbon OP: **Liturgie pramene**

Pojednání libanonského dominikána o liturgii je na českém trhu zcela neobvyklé jak svým žánrem, tak teologickou hloubinou. Jeho poetický a mystický text nás uvádí do liturgického dění s neobvyklou živostí. S úžasem zjišťujeme, že jsme účastni Apokalypsy svatého Jana, že se v našich časech a našich životech rozlévá Pramen, který vyvěrá zpod nebeského oltáře. J. Corbon je knězem bejrútské řeckokatolické eparchie a spoluautorem Katechismu katolické církve.

brož., 200 str., cca 240 Kč

Plánovací diář 2015

Český národní a řádový provinční kalendář s informacemi o mešních čteních na každý den. Formát A6, uspořádání po týdnech, prostor pro denní záznamy

brož., cca 100 Kč

KNIHKUPECTVÍ OLIVA

Knihkupectví Oliva

Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 606 657 544,

e-mail: knihy-oliva@quick.cz

Otevřeno: Po–Pá 10–18 hod.

Knihkupectví v areálu pražského kláštera nabízí produkci nakladatelství Krystal OP, literaturu z oblasti křesťanství, judaica, pravosláví a historickou a filosofickou literaturu. Kompletní nabídku naleznete v internetovém knihkupectví <http://oliva.op.cz>

Vladimír Liščák: Františkánské misie v Číně

13. - 18. století

Academia, váz., 475 str., 395.-Kč

David Vopřada: Mystagogie Výkladu 118. žalmu svatého Ambrože

Pavel Mervart, váz., 442 str., 399.-Kč

Robert Dodaro ed.: Setrvat v pravdě Kristově

Manželství a svaté přijímání v Katolické církvi

Jiří Brauner - Kartuziánské nakladatelství, brož., 205 str., 238.-Kč

brož., 167 str., 249.-Kč

Jiří Beneš: Kniha o Bohu soudci

Teologie knihy Daniel

Advent Orion, brož., 178 str., 200.-Kč

Papež František: Laudato si

Encyklika o péči o společný domov

Paulínky, brož., 159 str., 89.-

Liturgický kalendář 2015/2016

Katolický týdeník, kroužkovaná vazba, 80.-Kč.

KOMUNITY**Česká dominikánská provincie**

Husova 234/8, 110 00 Praha 1
 Prov.: fr. Benedikt Mohelník OP
 sekr.: 224 218 441, 602 592 174
 e-mail: provincial@op.cz
<http://op.cz>

Kláštéry bratří

Husova 234/8, 110 00 Praha 1
 e-mail: praha@op
<http://praha.op.cz>
Jiráskovo n. 814/30
 326 00 Plzeň
 e-mail: plzen@op.cz
<http://plzen.op.cz>
Slovenská 578/14
 772 00 Olomouc
 e-mail: olomouc@op.cz
<http://olomouc.op.cz>

Klášteří 33, 471 25 Jablonné v P.
 e-mail: jablonne@op.cz
<http://www.zdislava.cz>

Mnišky Kazatelského řádu

Lysolajské údolí 106/21
 165 00 Praha 6
 e-mail: monialesop@volny.cz
<http://moniales.op.cz>
Dolní Česká 1, 669 02 Znojmo
 e-mail: mnisky@op.cz
<http://mnisky.op.cz>

Česká kongregace sester dominikánek

Veveří 469/27, 602 00 Brno
 kongregace@dominikanky.cz
<http://www.dominikanky.cz>

Komunity sester

Veveří 469/27, 602 00 Brno
 e-mail: brno@dominikanky.cz
Černá 14, 110 00 Praha
 e-mail: praha@dominikanky.cz
Revoluční 50, 312 00 Plzeň
 e-mail: plzen@dominikanky.cz
Smetanova 26, 772 00 Olomouc
 e-mail: olomouc@dominikanky.cz
Tetčická 646/67, 664 47 Strážlice u Brna
 e-mail: strelice@dominikanky.cz
Školní 31, 471 25 Jablonné v P.
 e-mail: jablonne@dominikanky.cz

Sdružení kněží a jáhnů sv.

Dominika
<http://op.cz/?a=33>

Laická sdružení sv.

Dominika
 Jan Vincenc Horáček (prov. mod.)
 Puškinova 5, 352 01 Aš
 mobil: 420777296954
 e-mail: j.horacek@centrum.cz
<http://laici.op.cz> (seznam MS)

Dílo blažené Zdislavy

Lenka Bernadetta Nezbedová
 Štědráková Lhota 76, 789 63
 Ruda nad Moravou
 e-mail: Nezlenka@seznam.cz
<http://zdislavky.wbs.cz>

AKTIVITY**Dominikánská 8**

<http://www.dominikanska8.cz>

Dominikánské misie

<http://misie.op.cz>

Katolický domov studujících

Černá 1610/14, 110 00 Praha 1
 Recepce: 224 934 496, e-mail:
 info@kds.op.cz
<http://kds.op.cz>

Černouličnický klub

<http://www.cernoulicnickyklub.cz>

Církevní střední odborná škola Bojkovice

Husova 537, 687 71 Bojkovice
 tel. 572 642 302, e-mail:
 csosbojkovice.reditelna@seznam.cz
<http://csos.op.cz>

Nakladatelství Krystal OP

Husova 8, 110 00 Praha 1
 e-mail: krystalop@volny.cz
 tel.: 224 218 440
<http://krystal.op.cz>

Knihkupectví Oliva

Husova 8, 110 00 Praha 1
 e-mail: knihy-oliva@quick.cz
 tel.: 606 657 544
<http://oliva.op.cz>

Salve - Revue pro teologii a duchovní život

Hradčanské n. 16, 119 02 P-1
 e-mail: salve.op@seznam.cz
<http://salve.op.cz>

Společnost Tomáše Akvinského

Husova 8, 110 00 Praha 1
 e-mail: SITA-cz@quick.cz
<http://agora.metaphysica.skaut.org/sita>

Hnutí Pro život ČR

Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha
 e-mail: info@hnutiprozivot.cz
<http://hnutiprozivot.cz>

Hnutí Světlo-Život

P. Jan Rajlich OP (nár. moder.)
 e-mail: jan@op.cz
<http://svetlo-zivot.cz>

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

<http://www.op.org>

IDI - International Dominican Information
<http://www.op.org/idi>

Dominican Sisters Europe - Central and Eastern
<http://dsece.weebly.com/>

DVI (Mezinárodní hnutí dominikánských dobrovolníků)
<http://www.dviop.org>

Dominikáni na Slovensku
<http://www.dominikani.sk>

Kongregácia sestier dominikánek bl. Imeldy
<http://dominikanky.sk>

Stránky br. kleriků Amiculum
<http://amiculum.op.cz>

Summa theologiae
<http://krystal.op.cz/sth/sth.php>

Jeruzalémská bible
<http://www.jeruzalemskabible.cz>

Rodina sv. Dominika
<https://www.facebook.com/groups/435180273216709/>

Sv. Dominik
<http://www.dominik.cz>

Fr. Tomáš Josef Týn OP
<http://tyn.op.cz>

Dominikánský breviář

Říjen je měsíc Panny Marie, měsíc Růžence. Modlitby, která je jedním ze znaků naší identity. Růženec je modlitba na první pohled jednoduchá, čímž může leckoho odradit, ale z opačné strany je to modlitba hluboká, kontemplující a obohacující.

Říjen je měsíc Setkání české dominikánské rodiny. A to letošní je nejen jubilejní, ale též otevírá rok Jubilea v naší provincii.

Říjen je měsíc, kdy se ohlížíme, co všechno jsme v létě přes prázdniny stihli a prožili. Ale nezůstáváme jen u toho, přinášíme již podněty, co nás čeká v roce příštím.

Co by však byly informace, bez konkrétního povzbuzení. Proto v tomto čísle naleznete příběh dvou bratří dominikánů. Jednoho povýšeného na oltář a druhého, o jehož povýšení samotným Bohem není třeba pochybovat.

A k tomu všemu naše obvyklá nabídka nových knižních titulů, které vám přináší Nakladatelství Krystal OP a Knihkupectví Oliva.

OPUSCULUM

Časopis České dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko

České dominikánské provincie

Adresa redakce:

OPusculum

Klášter dominikánů Olomouc

Slovenská 14, 779 00 Olomouc 2

e-mail: opusculum@op.cz

Bankovní spojení pro dary:

č. účtu: 268154211/0300 v. s.: 290

<http://opusculum.op.cz>